

И юрганъ-тъ ми стѣзая
 Яко да са позавыжъ. —

Ей зора са поженъ,
 Чая на нѣжны-тѣ цѣлѣвниъ —
 Нѣжностъ рѣдомъз оковы
 Сдрѹгарени драги дрѹжки.

Ахъ иждѣ си дрѹжке, ты,
 На дѹшѣ-та ми дѹшица,
 Базъ ига ми са вѣсти; —
 Это свѣтла-та зорница.

— О —

На киз санѹбахъ азъ носига
 Че вѣхъ въ една градина,
 И тамо между рѹжы-тѣ
 Сѣдиохъ да ин починя.

И это тамъ ми са вѣсти
 Ты сладка, дрѹжке мила,
 Набрала кѣше цвѣте ты
 И на вѣницъ го свыла.

Кора до мене приближъ
 То азъ ти са убалихъ,
 Бѣнецъ поникахъ шо държншъ
 И ти ми го подади.